

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudcem Mgr. Tomášem Liskovským ve věci

žalobce: **K2 invest s.r.o.**, IČ 26008921
se sídlem Palackého 314, 537 01 Chrudim,
zastoupený JUDr. Petrem Plavcem, Ph.D., advokátem
se sídlem Na Zábradlí 205/1, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Žijeme Sněžkou, z.s.**, IČ 03581519
se sídlem Velká Úpa 193, 542 21 Pec pod Sněžkou,
zastoupený Mgr. Michalem Bedrnou, advokátem
se sídlem Eliášova 922/21, 160 00 Praha 6

o ochranu názvu a pověsti právnické osoby,

takto:

- I. Žaloba, kterou se žalobce domáhal proti žalovanému povinnosti uveřejnit omluvu na jím provozovaném blogu ([http://\[redacted\]](http://[redacted])), a to přímo v rubrice „Blog“ jako samostatný příspěvek do tohoto blogu tohoto znění: Žijeme Sněžkou, z.s. se tímto omlouvá K2 invest s.r.o. za zveřejnění článku ze dne [redacted] 2018 „nevadí, že nevidíme na „studnu“, prachy jsou prachy...“, zejména se omlouváme za uvedení nepravdivých a difamujících tvrzení, že firma K2 invest s.r.o. nedodržela stavební dokumentaci, a že stavba byla v rozporu s územním plánem [redacted], když tato výstavba byla v souladu se všemi právními předpisy a správními rozhodnutími.

S tím, že text omluvy bude nadepsán nadpisem: Omluva společnosti K2 invest s.r.o. Velikost textu nadpisu bude 4x větší než velikost textu omluvy. A uložení povinnosti žalovanému tuto omluvu zveřejnit na titulní stránce blogu po dobu nejméně jednoho roku, přičemž omluva musí být viditelná (černý text na bílém pozadí) a zobrazitelná všemi uživateli blogu

bezprostředně při vstupu na webovou stránku a text omluvy bude zabírat nejméně 25 % zobrazené plochy stránky, se **z a m í t á**.

- II. Žaloba, kterou se žalobce domáhal po žalovaném zaplatit 1 000 000 Kč se **z a m í t á**.
- III. Žalobce je povinen nahradit žalovanému k rukám jeho právního zástupce náklady řízení ve výši 97 695 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- IV. Žalobce je povinen nahradit České republice na účet Krajského soudu v Hradci Králové náklady řízení ve výši 855 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalobci se vrací složená záloha na znalečné ve výši 10 000 Kč z účtu Krajského soudu v Hradci Králové po právní moci tohoto rozsudku.
- VI. Žalovanému se vrací složená záloha na znalečné ve výši 10 000 Kč z účtu Krajského soudu v Hradci Králové po právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhal žalobou uložení povinností žalovanému popsanych ve výroku I tohoto rozsudku a zaplacení přiměřeného zadostiučinění ve výši 1 000 000 Kč.
2. Žalobce odůvodnil žalobu tvrzením, že v rámci své činnosti mimo jiné provádí realizaci projektu apartmánového domu [REDAKCE] v obci [REDAKCE] (dále jen „Projekt“). Projekt je budován v souladu s veškerými potřebnými povoleními a schválenou stavební dokumentací. Žalovaný využil několik příležitostí k tomu, aby žalobce poškodil podáním opakovaných podnětů k Městskému úřadu v [REDAKCE] a ke Krajskému úřadu Královohradeckého kraje. Ačkoliv jmenovanými úřady bylo opakovaně potvrzeno, že postup žalobce v rámci Projektu je zcela v souladu s právními předpisy, svým neustálým bombardováním úřadů (hraničícím s kverulantstvím) se snaží Projekt žalobce zmařit či pozdržet.
3. Ani jednoznačný závěr dotčených úřadů o tom, že žalobce v rámci projektu postupuje zcela v souladu s právními předpisy, žalovanému nezabránil, aby dne [REDAKCE] 2018 na jím provozovaném blogu ([http://\[REDAKCE\]/](http://[REDAKCE]/)) sdílel článek s názvem „Nevadí, že nevidíme na "Studnu", prachy jsou prachy...“ (dostupný na [http://\[REDAKCE\]/](http://[REDAKCE]/), dále jen „Článek“). Název a obsah Článku je nepravdivý, neboť v něm žalovaný tvrdí, že žalobce při realizaci Projektu postupuje v rozporu s místním územním plánem. Ve světle vyjádření Městského úřadu v [REDAKCE] a Krajského úřadu Královohradeckého kraje však je zjevná nepravdivost zveřejněných nařčení.
4. K prokázání, že postup Projektu postupuje zcela v souladu s právními předpisy, nechal žalobce vypracovat nezávislý znalecký posudek, který tento závěr jednoznačně potvrzuje.
5. Tvrzení a aktivity žalovaného ohledně Projektu jsou nejen nepravdivá, ale mají též i difamující povahu, protože negativně ovlivňují pověst žalobce na veřejnosti, její vážnost ve společnosti a v neposlední řadě i její pověst a postavení v podnikatelských kruzích a vztazích.
6. Tvrzení žalovaného a samotný název Článku nejenom že žalobkyni neoprávněně staví do pozice bezohledného developera, ale nadto vyvolává dojem, že snad žalobce spáchala trestný čin – úplatkářství ve smyslu ustanovení § 332 a 333 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Žalobci tímto prakticky přisuzuje páčání trestné činnosti (či minimálně činnosti neetické a škodlivé), což z něj činí nedůvěryhodného obchodního partnera, aniž by žalovaný pro to měl sebemenší racionálně podložené důvody, o důkazech ani nemluvě.

7. Žalovaný svým jednáním v podobě veřejného šíření (podání učiněná prostřednictvím internetu) nepravdivých a difamujících údajů o žalobci závažným způsobem zasáhl do jeho práva na ochranu cti, vážnosti a pověsti chráněného ustanovením § 81 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. z.“) a způsobil mu též nemajetkovou újmu. Žalobce proto považuje újmu, která mu v důsledku jednání žalovaného vznikla, jako závažnou.
8. Žalobce tak má dle o. z. nárok na to, aby se žalovaný zdržel neoprávněných zásahů do jeho dobré pověsti a dále na to, aby odčinil nemajetkovou újmu, která žalobci v důsledku jednání žalovaného vznikla. Co se týče odstranění nemajetkové újmy, tak se žalobce domnívá, že vhodným a přiměřeným způsobem jejího odčinění bude v tomto případě uveřejnění omluvy na žalovaném provozovaném blogu ([http://\[redacted\]/](http://[redacted]/)), a to přímo v rubrice „Blog“, kdy omluva žalobkyni bude představovat samostatný příspěvek do blogu, a dále finanční odškodnění ve výši 1 000 000 Kč. Tato částka je naprosto adekvátní jak hodnotě projektu, ale také hodnotě dalších příležitostí a aktivit žalobce, které mohou být činností žalovaného zmařeny či poškozeny.
9. Žalobce nakonec uvedl i to, že stavba [redacted] byla postavena a zkolaudována v souladu s územním plánem a příslušnými právními normami. Toto je naprosto zřejmé z rozhodnutí příslušných stavebních úřadů i odvolacích orgánů. Jediný, kdo toto zpochybňuje, je žalovaný a jeho tvrzení v tomto smyslu je třeba považovat za účelová. Stejně tak žalovaným předkládaný posudek a jeho dodatek jsou zcela zjevně zpracovány a vyhotoveny pouze pro účely dalšího napadání žalobce a podpory pochybné činnosti žalovaného. K takto vypracovanému posudku rozhodně soud nemůže přihlídnout, nemůže být brát jako relevantní důkaz a nelze z něj dovozovat pravdivost tvrzení žalovaného. Jakkoliv žalobce se závěry znaleckého posudku a zejména dodatku nesouhlasí, zdůrazňuje, že i z obsahu posudku vyplývá, že výška a podlažnost budovy se nedostává do rozporu se zásadami územního plánování. Posudek sám konstatuje, že jediný rozpor je v úrovni terénu u jednotlivých podlaží (příčemž tato je v daném místě problematická). Je tedy zřejmé, že výška budovy by byla stejná bez ohledu na to, jak se jednotlivé podlaží klasifikují. V každém případě žalobce trval na tom, že počet podlaží a jejich charakter je zcela v souladu se stavebním povolením a územním plánem. Soulad stavby a jednání žalobce s právními předpisy a správními rozhodnutími byly potvrzeny vyjádřeními Městského úřadu v [redacted] a Krajského úřadu Královéhradeckého kraje. Tato vyjádření jsou ve vztahu k projednávané věci mnohem relevantnější, když je vydaly přímo zainteresované správní orgány. Ty věc hodnotí z pohledu veřejného zájmu a jsou tedy nezaujaté, zohledňují veškeré náležitosti včetně místních a časových okolností a neupínají se pouze k jednomu aspektu, který může být v jejich prospěch (tak jak to činí znalecký posudek žalovaného). K potvrzení stanoviska žalobce je ke všemu zcela dostačující takto právně závazný status (tedy pravomocné kolaudační rozhodnutí) nikoli faktické detaily již provedené stavby.
10. Žalovaný navrhnul žalobu zamítnout. K tvrzením žalobce žalovaný uvedl, že obsahem článku na své internetové stránce, podněty k Městskému úřadu v [redacted] a ke Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje využil pouze svého práva na svobodu projevu podle čl. 17 zákona č. 2/1993 Sb. Žalovaný se nesnaží zmařit projekt žalobce, ani nehodnotí jeho jednání jako trestnou činnost. Na webových stránkách žalovaný zveřejnil názor, že předmět zástavby je v rozporu s územním plánem. Ten názor byl ještě před zveřejněním ověřen znaleckým posudkem. Stejně tak žalovaný zveřejnil i platný územní plán města [redacted], dokumentaci investora, fotografie z terénu a reakce stavebních úřadů tak, aby si každý čtenář mohl udělat svůj názor. Článek nijak neoznačuje žalobcem jako pachatele korupčního jednání, realizace projektu nad rámec územního plánu je v rozporu s veřejným zájmem – omezení centrálního pohledu na [redacted] a tím i krajinného rázu lokality. Žalovaný má právo vyjadřovat se k jakékoliv otázce, o to víc pokud se domnívá, že podnikatelská činnost žalobce

vážně ohrožuje prostředí Krkonošského národního parku. Žalovaný si je vědom skutečnosti, že svoboda projevu není bezbřehá a podléhá limitu veřejného pořádku a ochrany práv a svobod jiných osob. Žalovaný je ale toho názoru že jeho právu svobody projevu je nutno v konkrétním případě dát přednost a v žalobě uvedené limity nepřekročil. Zmiňovaný článek neobsahuje žádnou pomluvu žalobce. Projekt žalobcem realizovaných v rámci Krkonošského národního parku je vzhledem k jeho umístění věcí veřejného zájmu a podléhá jemu, i vzhledem k vynakládání veřejných prostředků, kontrole ze strany veřejnosti. Žalobce tedy musí strpět kritiku v určitém rozsahu v souvislosti s jeho působením a má povinnost informovat veřejnost pravdivě o svých veškerých záměrech.

11. Žalovaný poukázal rovněž na usnesení Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 3817/17 ze dne 9. 1. 2018, kterým odložil vykonatelnost rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 9. 2017, č. j. 3 As 138/2017-33, rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. 6. 2017, číslo jednací 30 A 76/2017-44 a opatření obecné povahy Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 27. 10. 2014, č. j. 264/UP/2014ji-14. Komunální stížnost podalo zastupitelstvo města [redacted] s tím, že spatřuje jako nezákonný zásah státu do svého práva správu opatření obecné povahy krajského úřadu, kterým bylo zrušeno opatření obecné povahy č. j. [redacted] - Územní plán [redacted], vydané stěžovatelem usnesení pod bodem 6 ze dne 13. 12. 2011. Celý spor se týká i tzv. „regulačních bublin“, Ústavní soud vyhodnotil věc jako závažnou a vykonatelnost napadených rozhodnutí odložil. Sám Ústavní soud dále mimo jiné uvedl, že především v tak vzácné oblasti jakou je Krkonošský národní park, by mohlo dojít k nevratnému stavebnímu zásahu a toto území vyžaduje kvůli své geografické poloze o to větší pozornost z důvodu ochrany krajinného rázu a území ochrany přírody a krajiny, což má ústavní aspekt (čl. 7 Ústavy). Podle žalovaného byl žalobce jako investor seznámen se stanoviskem veřejnosti a s územním plánem před zahájením projektů a výrok žalobce o nemístné zasahování do jeho podnikatelských aktivit ze strany žalovaného není možné považovat v tomto kontextu jako nepřiměřený. Žalovaný se tedy domnívá, že nezasáhl do práv žalobce ani do jeho pověsti a pouze zveřejnil údaje o projektu a vylíčil některé skutečnosti.
12. Žalovaný dále uvedl, že tvrzení žalobce ohledně souladu stavby s územním plánem nejsou pravdivé. Žalobce v žalobě argumentuje znaleckým posudkem ze dne 16. 1. 2018, který zpracoval Ing. Beran. Tento posudek je v rozporu posudkem znalce Ing. Holmana, který byl zveřejněn na webových stránkách žalovaného. Jádrem sporu a tedy rozpor mezi posudky je ve skutečné podlažnosti objektu, respektive počtu nadzemních podlaží. Oba znalci se shodnou na československé normě, podle které se tato otázka posuzuje, a to konkrétně ČSN 734301. Znalec Ing. Beran ve svém posudku vychází z předpokladu, že po dokončení stavby se budou úpravy terénu teprve dosypávat a navyšovat tak, jak jsou výšky uvedeny v celkovém koordinačním a situačním výkresu číslo C. 21. Posudek byl zhotoven v době, kdy stavba byla rozestavěná. Z fotografií, je ale zřejmé, že po dokončení stavby k takovému dosypání nedošlo a ani dojít nemohlo. Správným je znalecký posudek, který zveřejnil žalovaný, a který právě s takovým dosypáním nepočítal. Tento posudek pak správně posoudil skutečnost podlažnost stavby a její rozpor s územním plánem. Žalovaný rovněž zcela odmítl žalované finanční odškodnění s odkazem na vše výše popsání.
13. Ze znaleckého posudku Ing. Berana č. 1656/18/PS ze dne 16. 1. 2018, soud zjistil, že tento posudek si nechal zpracovat žalobce k posouzení kontroly rozestavěné stavby [redacted] v [redacted], zejména posoudit rozestavěnou stavbu z hlediska jednotlivých podlaží výškově a půdorysně ve vztahu ke schválené projektové dokumentaci. Dále ověřit podlažnost projektovaného objektu ve vztahu k platným stavebním normám. Znalec provedl prohlídku na místě samém dne 15. 11. 2017 a pro zpracování posudku měl k dispozici i dokumentaci zpracovanou Projektovým servisem Chrudim, s. r. o. a dokumentaci z prohlídky. V nálezů znalce mimo jiné uvedl, že stavba je budována v souladu s vydaným územní a stavebním

povolením podle technické dokumentace. Budova je rozestavěná a úpravy terénu se kolem budovy budou teprve dosypávat, tak jak jsou výšky uvedeny v celkovém koordinačním a situačním výkresu číslo C. 21. Projektová dokumentace z pohledu definovaných podlaží budovy je v souladu s platnými technickými normami. Stavba není v rozporu se stavební dokumentací. Budova má tedy 2 podzemní podlaží, 3 podlaží nadzemní a 1 podlaží podkrovní.

14. Z notářského zápisu č. NZ 252/2018 obsahující osvědčení o stavu věci, sepsaný paní Annou Volencovou, notářkou se sídlem v Chrudimí, soud zjistil, že tato na žádost žalobce dne 27. 11. 2018 v 11 hodin osvědčila, že na příslušném internetovém odkazu je zveřejněn článek s názvem „nevadí, že nevidíme na “Studnu“, prachy jsou prachy ...“ na [http://\[redacted\]](http://[redacted]) / „nevadí, že nevidíme na “Studnu“, prachy jsou prachy/.
15. Ze sdělení [redacted], [redacted] oddělení stavebního úřadu Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 26. 2. 2018 adresové žalovanému, soud zjistil, že úřad k obsahu územního plánu a možnosti jeho obsahu stanovit výškovou regulaci zástavby podle Přílohy číslo 7 část I. odst. 1 písm. f) vyhlášky č. 2006 uvedl, že je nutné stanovit regulaci jiným způsobem než stanovením počtu podlaží. V praxi se tak nejčastěji děje stanovení výšky vůči okolní zástavbě. Krajský úřad proto neshledal rozpor umístění stavby s veřejným zájmem, který by odůvodňoval zahájení přezkumného řízení.
16. Z odpovědi Městského úřadu [redacted] vyhotovený Stavebním úřadem v [redacted], [redacted], konkrétně [redacted], datovanou 6. 9. 2017, adresované žalovanému soud zjistil, že po prohlídce stavby je podle úřadu tato prováděna v souladu se stavebním povolením a ověřenou projektovou dokumentací.
17. Z dopisu Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 26. 10. 2017, adresovaného žalovanému soud zjistil, že úřad zjistil, že v území, kde byla stavba umístěna, jsou stanoveny regulativy v podobě uliční čáry a podlažnosti. Prvky regulace, ale podle názoru úřadu do územního plánu nepatří. Tyto prvky zpřesňují územní plán, ale až v následně vydaném regulačním plánu. Části územního plánu města [redacted], které obsahují prvky regulačního plánu, tedy například stanovením uliční čáry, maximální podlažnosti staveb, se nepoužijí. To znamená, že se nepoužijí při rozhodování o umístění stavby. V konkrétním případě, zda předmětnou stavbu s ohledem na její objemové řešení bylo možné v území umístit, tedy není výše zmíněný obsah, obsahující podrobnosti náležející do regulačního plánu a územního plánu města [redacted] významný. Město [redacted], jakožto vydavatel územního plánu, respektive tvůrce území, ale výhrady k objemovému řešení stavby nemělo žádné námítky a s umístěním stavby vyjádřilo souhlas. Nesoulad stavby s územním plánem města [redacted] tedy prokázán nebyl.
18. Z dopisu žalovaného adresovaného odboru územního plánování a Stavebního úřadu, Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 28. 2. 2018, soud zjistil, že žalovaný opětovně žádal o přezkum územního rozhodnutí na stavbu „[redacted] - [redacted] [redacted]“. Podle žalovaného stavební úřad mimo jiné dřívějším sdělením ze dne 26. 2. 2018 stále chybně uvádí, že regulační prvky se při rozhodování o umístění stavby nepoužijí. Ze schválené a platné textové části územního plánu města [redacted] je zřejmá základní regulace území umístění stavby a její výšky zástavby. Stavební úřad vytrhává z kontextu „následnou“ podrobnou regulaci formou stavebních čar, podlažností a podobně. V konkrétním případě v místě zástavby je regulativ v maximální možné výšce zástavby okolních staveb v uličním profilu podle základního znaku regulace území kódu „S“, následně pak teprve o regulovaném maximální počtu 3+1 nadzemních podlaží. Z takto jednoznačně definované formy výšky zástavby – kódu „S“ je naprosto jasné, že jde o regulaci výšky hladiny zástavby vůči okolní zástavbě v daném území. Podle žalovaného, způsob, jakým územní plán výšku hladiny zástavbě reguluje (pomocí nadmořské výšky, stanovením maximální kapacity

objektu, stanovením průměrné výšky a podobně) není přitom stavebním zákonem omezen a není důvod, aby stanovení výškové regulace zástavby tak, jak je uvedeno v územním plánu [REDAKCE], bylo jakkoliv stavebním úřadem Královéhradeckého kraje zpochybňováno nebo aplikováno na stavební činnost v řízení. Podle žalovaného tedy navýšením výšky průměrné zástavby byla porušena maximální hladina výšky zástavby a objekt je v území umístěn v rozporu se stavebním zákonem a veřejným zájmem.

19. Ze znaleckého posudku č. 5760-72/17, vypracovaného znalcem Ing. Milošem Holmanem, soud zjistil, že tento posudek znalec vypracoval dne 7. 11. 2017 na žádost žalovaného. Posudek obsahuje doložku podle § 127a o. s. ř. Úkolem znalce bylo posouzení rozestavěného objektu [REDAKCE] v obci [REDAKCE], a to zejména posoudit počet nadzemních a podzemních podlaží. Znalec měl k dispozici dostupnou část projektové dokumentace vypracovanou [REDAKCE], informace žalovaného a učinil prohlídku zaměřením dne 6. 11. 2017. Znalec učinil závěr ten, že posuzovaný objekt obsahuje ve smyslu ČSN 73 4301 jedno podzemní podlaží, 5 nadzemních podlaží a podkroví. Za podkroví lze jednoznačně podle znalce označit poslední podlaží obsahující prostory mezonetových bytů přístupných z nižších podlaží. Podkroví je přístupný prostor nad nadzemním podlažím vymezeným konstrukcí krovu a dalšími stavebními konstrukcemi, určený k účelovému využití. Rovněž podlaží, ve kterém je umístěno 11 bytů, kotelna, sklad, chodba, schodiště a výtah, obsahuje prostor vymezený konstrukcí krovu a v posuzovaném objektu je toto podlaží z větší části tvořené dvěma nejbliže nad sebou následujícími vodorovnými vztaženými rovinami (ČSN 73 0005) a pouze z menší části tvořené prostorem vymezeným spodní vodorovnou rovinou a konstrukcí krovu. Z tohoto důvodu je uvedené podlaží zařazeno jako nadzemní podlaží a nikoliv jako podkroví.
20. Z dodatku znaleckého posudku číslo 5760-72/17 ze dne 5. 3. 2002 zpracovaném Ing. Milošem Holmanem soud zjistil, že tento byl zpracován na podnět žalovaného. Úkolem bylo posoudit počet nadzemních a podzemních podlaží již dostavěného objektu [REDAKCE] v [REDAKCE]. Znalec provedl i prohlídku objektu se zaměřením dne 19. 2. 2020 a uvedl, že nedošlo k žádné základní změně parametrů, které mají vliv na posouzení podzemního a nadzemního podlaží objektu. Znalec uzavřel, že objekt má podle ČSN 73 4301 celkem jedno podzemní podlaží, 5 nadzemních podlaží a podkroví. Rovněž dodatek obsahuje doložku znalce podle § 127a o. s. ř.
21. Z dopisu žalovaného ze dne 14. 8. 2017 soud zjistil, že adresoval městu [REDAKCE], stavebnímu úřadu, opakovaný podnět „k zákazu“ pokračovat ve stavbě [REDAKCE] opatřený datem 14. 8. 2017. Žalovaný opět namítal, že realizovaná stavba neodpovídá schválené projektové dokumentaci. První podzemní podlaží, které je nazýváno v projektové dokumentaci jako 1PP je však ve skutečnosti realizováno jako v první nadzemní podlaží (1NP). Zásadním rozdílem, tak dochází k dalšímu následnému porušení nově vzniklých a vznikajících podlaží, které nerespektují schválenou projektovou dokumentaci a porušují i maximální hladinu zástavby, která je pro toto území regulována s maximálním počtem podlaží je 3+1 podle grafické části územního plánu lokality [REDAKCE]. Ve skutečnosti je tedy stavba nastavena na 4+1 podlaží, respektive 5+1 podlaží, jak je patrné ze samotné fotografie. Takováto hladina zástavby působí i v krajině naprosto nepatřičně. Podle žalovaného jde o pokus stavebníka obejít územní plán, který jasně stanovil 3+1 podlaží. Samotné podkroví nemůže být označeno jako 4. NP GALERIE, ale jako 6NP.
22. Z dopisu žalovaného ze dne 9. 11. 2017, adresovanému Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje, odboru územního plánování a stavebního úřadu, soud zjistil, že žalovaný opět podal podnět k provedení přezkumu rozhodnutí městského úřadu [REDAKCE] ze dne 2. 3. 2017, č. j. [REDAKCE], ze stejných důvodů, jak jsou popsány ve výše uvedeném odstavci.

23. Z výsledku svědka [REDAKCE] soud zjistil, že je tvůrcem územního plánu v [REDAKCE]. Svědek uvedl, že v územním plánu je v lokalitě [REDAKCE] podlažnost regulována. V obci [REDAKCE] je několik způsobů regulace výškou. Pravděpodobně stanovením počtu podlaží. Ke konkrétní stavbě [REDAKCE] svědek nedokázal říci ničeho.
24. Z posudku znaleckého ústavu PRO-PLANS s.r.o. č. 016/2020 ze dne 20. 3. 2020, zpracovaného pro potřeby šetření v trestní věci podezření pro trestný čin zneužití pravomoci úřední osoby, přijetí úplatku a podplácení a útisk soud zjistil, že podle znaleckého ústavu je záměr výstavby objektu „[REDAKCE]“ v rozporu s územním plánem [REDAKCE], a to z důvodu porušení maximálního počtu nadzemních podlaží. Stavba má podle projektové dokumentace 4 nadzemní podlaží, k tomu s využitím dalšího zvýšeného mezonetového patra ve formě galerie 4.NP a 2 podzemní podlaží. Stavba má objektivně dle posouzení znaleckého ústavu 5 nadzemních podlaží a 1 podzemní podlaží. Územní plán však připouští maximálně 3 nadzemní podlaží a šikmé zastřešení. Znalecký ústav se tak ztotožnil se závěry Ing. Holmana, vyjádřené ve znaleckém posudku číslo 5760-72/17 ze dne 7. 11. 2017 v počtu podlaží rozestavěného objektu. Se závěry znalce Ing. Rudolfa Berana vyjádřené v posudku číslo 1656/18/PS ze dne 16. 1. 2018 se znalecký ústav ohledně počtu nadzemních podlaží neztotožnil.
25. K žádosti žalobce ze dne 25. 7. 2014 Ministerstvo pro místní rozvoj ČR ze dne 14. 8. 2014 odpovědělo, že je oprávněno pouze poskytovat právní výklad a stanovisko v obecné rovině k jednotné aplikaci předpisů stavebního práva. Přestože se v konkrétním případě problematikou zabýval příslušný stavební úřad, ministerstvo ve své odpovědi uvedlo, že právní předpisy v oblasti stavebního pojmy „podkroví, nadzemní podlaží“ nedefinují. Každý pojem, který není v právním předpise definován, je nutno aplikovat v souladu se sledovaným záměrem daného předpisu, kde je takovýto pojem použit. Pojem podkroví definuje ČSN 73 4301, ČSN ISO 6707-1, 730000- Pozemní a inženýrské stavby – Terminologie – Část 1. Dále ministerstvo v odpovědi podle ČSN 73 4301 a ČSN ISO 6707-1, popsalo výklad termínu podkroví. Podkroví je podle ministerstva pak ohraničený vnitřní prostor nad posledním nadzemním podlažím nalézající se převážně v prostoru pod šikmou střechou (střecha s minimálním sklonem 10 stupňů tj. zhruba 17,6 %) a určený k účelovému využití. Ministerstvo ve své odpovědi zaslalo i situační obrázek podlaží obytné budovy o jednom podzemním, dvěma nadzemními podlaží a jednoho podkroví.
26. Z předložené fotokopie půdorysu 1. podzemního podlaží předmětné budovy, která je součástí projektové dokumentace žalobce soud zjistil, že se téměř shoduje s řezem objektu budovy, kterou stavěl žalobce. Z půdorysu je zřejmé, že vůči okolnímu terénu více než 50% obvodu stavby je níže než 800 mm od upraveného terénu ve vzdálenosti 5 metrů po obvodu budovy.
27. Žalovaný k výše popsanému půdorysu stavby namítnul, že znalec Ing. Holman i znalecký ústav PRO-PLANS s.r.o. konkrétně a jasně vyjádřili k počtu nadzemních a podzemních podlaží, tak je stavba ve skutečnosti dokončena. K závěru znalců proběhla místní šetření a zaměření. Dopis Ministerstva pro místní rozvoj ČR je pouze v úrovni výkladu norem a nezohledňuje skutečný stav v konkrétním případě.
28. Z výsledku [REDAKCE] žalobce [REDAKCE] soud zjistil, že žalobce v [REDAKCE] prováděl v konkrétním případě druhý projekt a připravuje i další projekty. Podle jednatele článku, který zveřejnil žalovaný, se nepříznivě promítá do dobré pověsti žalobce, jak v očích jeho obchodních partnerů, tak samotných obyvatel [REDAKCE] a okolí, kde žalobce hodlá provést další stavební projekty. Článek žalovaného vzbuzuje neoprávněné domněnky zejména již z jeho názvu „Prachy jsou prachy“, že žalobce nějakým způsobem uplácí některé osoby v rámci možnosti provádět výstavbu, respektive sjednávat výhody při výstavbě. Dále je v článku uváděno nepravdivé tvrzení žalovaného, že žalobce nedodržuje stavební dokumentaci. Žalobce si žádným způsobem u žádného orgánu nesjednává žádné výhody pro

svoji činnost a záměry a zcela dodržel při skutečném provedení díla stavební dokumentaci. Výstavba předmětné budovy nebyla ani v rozporu s územním plánem [REDAKCE]. Autorizovaný [REDAKCE] připravil projektovou dokumentaci včetně tohoto, že nadefinoval podlažnost domu v souladu s územním plánem. Budova má 3 nadzemní podlaží, 2 podzemní podlaží a podkroví. Projektový servis pak zpracoval podrobnou projektovou dokumentaci a technickou zprávu, která je rovněž v souladu s územním plánem. Následně ani odbor územního plánování neshledal žádné pochybení při záměru výstavby budovy. Rovněž tak stavební úřad plánovanou stavbu shledal v souladu s územním plánem. Následovalo stavební povolení, které nebylo napadeno, krajský úřad jako nadřízený úřadu v [REDAKCE] shledal rozhodnutí, jak přípustné v souladu s územním plánem. Žalobce se nikdy ani nepokusil sjednat žádnou výhodu či dokonce podplatit nějakého úředníka, jak je možné dovodit z textu na internetových stránkách spolku – žalovaného. Pokud se týká posudku zpracovaného pro trestní řízení, jde z podstatné části zhruba 47 stran o kopii územního plánu [REDAKCE] a až na dvou posledních stranách, respektive dvou posledních listech, je hodnocení tohoto znaleckého ústavu. Z posudku není zřejmé, zda tento ústav posuzoval skutečný stav zhotovené stavby, a zda je v souladu s projektovou dokumentací. Jeho závěry jdou mimo ustálenou praxi i v otázce týkající se výstavby tzv. podkroví a definice podzemního podlaží. Je sice pravdou, že vrchní část prvního podzemního podlaží je terasou, která je viditelná nad terénem. Nicméně i z dopisu Ministerstva pro místní rozvoj ČR v návaznosti na výklad technických norem je zřejmé, že toto podlaží je podzemní a v souladu k těmto normám. Žalobce nebyl přítomen žádnému měření znaleckého ústavu skutečného provedení díla. Pokud znalecký ústav uvádí, že objekt má 1 podzemní, 5 nadzemních a jedno podkroví, není to podle názoru žalobce pravda. Tak jak je zřejmé z řezu budovy na straně 49 znaleckého posudku ústavu. Podle žalobce je poslední nadzemní podlaží ohraničeno oběma krovky a v rámci tohoto podkrovního prostoru jsou umístěny ložnice přístupné po schodišti. Tento výklad je zcela akceptován stavebními i dalšími úřady při skutečné výstavbě budov. Je rovněž v souladu s výkladem Ministerstva pro místní rozvoj ČR normy ČSN 734301 bod 3.2.5. Další projekty, které žalobce chystá v [REDAKCE] a jejím okolí, mají nyní předpokládanou hodnotou v řádu 100 mil. Kč. Žádný konkrétní projekt v [REDAKCE] a v jejím okolí se zatím neprojednává např. se zastupitelstvem města apod. Protiprávní jednání žalovaného, konkrétně články zveřejněné na jeho stránkách, se již nyní nepříznivě projevují dobré pověsti žalobce, na kterého se obrací místní občané s otázkami, jak je to vlastně s výstavbou předmětné budovy. Toto se promítá i do zastupitelstva, v budoucnu budou probíhat volby do zastupitelstva a zřejmě se tyto otázky budou řešit i nadále.

29. Soud zamítl návrh žalobce na zpracování revizního znaleckého posudku, případně nového znaleckého posudku, výsledku zpracovatele posudku PRO-PLANS s.r.o., jako nadbytečný. Podle názoru soudu tyto důkazy nejsou nezbytně nutné ke zjištění skutkového stavu věci, ve které byl proveden dostatek zejména písemných listinných důkazů i k otázce hodnocení tzv. podlažnosti sporného objektu prostřednictvím znaleckých posudků Ing. Holmana znaleckého ústavu PRO-PLANS s.r.o. se shodnými závěry.
30. S odkazem na výše provedené dokazování soud uzavřel, že žaloba není důvodná.
31. Žalobce se tedy v řízení domáhal proti žalované uložení povinnosti zdržet se neoprávněných zásahů do dobré pověsti žalobce formou zveřejnění omluvy na žalovaném provozovaném blogu a současně odčinil nemajetkovou újmu žalobci v podobě přiměřeného zadostiučinění ve výši 1 000 000 Kč. Jak již bylo výše uvedeno, žalobce tvrdil, že žalovaný na svém blogu [http://\[REDAKCE\]/](http://[REDAKCE]/), přímo v rubrice „Blog“ uveřejnil samostatný příspěvek znění: Žijeme Sněžkou, z.s. se tímto omlouvá K2 invest s.r.o. za zveřejnění článku ze dne [REDAKCE] 2018 „nevadí, že nevidíme na „studnu“, prachy jsou prachy...“. Tvrzení

žalovaného, že žalobce při výstavbě nedodržel stavební dokumentaci a stavba byla v rozporu s územním plánem [REDAKCE], jsou nepravdivá.

32. Žalovaný se bránil tím, že pouze realizoval své právo na svobodu projevu podle čl. 17 Listiny základních práv a svobod, ve svém článku vyjádřil pouze svůj návrh na předmětnou stavbu, která je podle jeho názoru v rozporu s územním plánem. Současně žalovaný zveřejnil i příslušné podklady (znalecký posudek, územní plán, dokumentaci investora, fotografie a podobně) tak, aby si každý čtenář mohl udělat svůj vlastní názor. Žalovaný nespороval, že činil návrhy k provedení přezkumu rozhodnutí městského úřadu [REDAKCE] ze dne 2. 3. 2017, č. j. [REDAKCE] ze stejných důvodů, jak jsou popsány ve výše. Žalovaný ve svém článku neoznačil žalobce, například jako pachatele trestné činnosti a žalobci nebránil zmařit konkrétní projekt. Podle žalovaného musí žalobce snést oprávněnou kritiku, neboť projekt výstavby je věcí veřejného zájmu i s ohledem na vynakládání veřejných prostředků. Z věcného hlediska pak žalovaný měl za to, že stavba má podle předložených znaleckých posudků jinou podlažnost, než kterou v projektu a v řízeních o umístění a povolení stavby uváděl žalobce.
33. Podle § 135 odst. 1 o. z., právnická osoba, která byla dotčena zpochybněním svého práva k názvu nebo která utrpěla újmu pro neoprávněný zásah do tohoto práva, nebo které taková újma hrozí, zejména neoprávněným užitím názvu, se může domáhat, aby bylo od neoprávněného zásahu upuštěno nebo aby byl odstraněn jeho následek.
34. Podle § 135 odst. 2 o. z., stejná ochrana náleží právnické osobě proti tomu, kdo bez zákonného důvodu zasahuje do její pověsti nebo soukromí, ledaže se jedná o účely vědecké či umělecké nebo o tiskové, rozhlasové, televizní nebo obdobné zpravodajství; ani takový zásah však nesmí být v rozporu s oprávněnými zájmy právnické osoby.
35. Podle § 2910 o. z., škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva.
36. Podle § 2951 odst. 2 o. z., nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.
37. Soudu je známo z jeho činnosti, že Ústavní soud ve svém nálezu číslo III. ÚS 3817/17 ze dne 14. 5. 2019, o ústavní stížnosti zastupitelstva města [REDAKCE], sídlem [REDAKCE] [REDAKCE], rozhodl, že rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. září 2017 č. j. 4 As 138/2017- 33 a Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 21. června 2017 č. j. 30 A 76/2017-44 se ruší.
38. Ústavní soud mimo jiné uvedl, že výše popsanými rozhodnutími bylo porušeno ústavně zaručené právo stěžovatele na samosprávu podle čl. 8, čl. 100 odst. 1, čl. 104 odst. 2 ve spojení s čl. 104 odst. 4 Ústavy České republiky a jeho právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 ve spojení s čl. 36 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Konkrétně bylo předmětem ústavní stížnosti posouzení zásahu státu do práva stěžovatelem na samosprávu, kterým bylo podle § 94 a násl. a § 174 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a za použití § 97 odst. 3 správního řádu, v dílčích částech zrušeno opatření obecné povahy č. j. [REDAKCE] – Územní plán [REDAKCE] [REDAKCE] vydané stěžovatelem usnesením pod bodem č. 6 ze dne 13. 12. 2011. Tímto opatřením obecné povahy byl s účinností ke dni 31. 12. 2011 podle § 43 a násl. zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), vydán územní plán [REDAKCE] (dále jen „územní plán“). Jedním z klíčových prvků stěžovatelem přijatého územního plánu byly tzv. regulační

bublíny, které stanovily specifický regulační prvek, pro oblasti, jež byly definovány jako zastavitelné. Současně se též vyskytovaly na místech, jež podléhaly relativně silné potřebě regulace zastavení z hlediska krajinného rázu a ochrany přírody a krajiny. Podstatou této regulace bylo stanovení fiktivní kružnice, jež obkružovala každou stavbu a jejíž velikost (poloměr) byla dána podle zátěže území. Tato kružnice pak byla označena jako „regulační bublina“ (zkráceně rovněž „regublina“). Podmínkou umístění nové stavby pak bylo, aby „regulační bublina“ nové stavby, jejíž velikost by se určila podle její předpokládané zátěže (dle záměru), se vešla mezi „regubliny“ staveb jiných již existujících. Tento způsob regulace shledal krajský úřad v rozporu se zákonem, resp. s vyhláškou č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 500/2006 Sb.“), která takový typ regulace nepřipouští. Krajský úřad kladl důraz na to, že územní plán nemůže obsahovat prvky, které jej činí v průběhu času proměnlivým.

39. S odkazem na výše popsané je soud toho názoru, že žalovaným zveřejněný nadpis i článek na jeho internetové stránce v části tzv. blogu, za který požaduje žalobce omluvu, s přihlédnutím k jeho obsahu a připojených odkazů na související listiny, ze kterých žalovaný čerpal informace pro svůj článek, lze nepochybně považovat za přípustné hodnotící soudy, které nejsou způsobilé žalobce poškodit v majetkové či nemajetkové sféře. Žalovaný textem svého článku nevybočil z rámce zaručené svobody a nepřiměřeně nezasáhl ani do práva žalobce na nerušený výkon podnikatelské činnosti.
40. Již dříve Ústavní soud ve svém rozhodnutí [sp. zn. IV. ÚS 154/97](#) mimo jiné uvedl, že i v případě hodnotícího soudu je nutné zkoumat, zda se zakládá na pravdivé informaci, zda forma jeho veřejné prezentace je přiměřená a zda jím učiněný zásah do práv druhého je nevyhnutelným průvodním jevem výkonu kritiky. V konkrétním případě i zdejší soud při svém rozhodování vzal náležitý zřetel i na ústavněprávní povahu věci a zvažoval, zda jednomu právu nebyla nedůvodně dána přednost před právem druhým. Zdejší soud zejména přihlédl ke všem okolnostem případu, a dospěl k závěru, že nadpis i text článku žalovaného nedosahuje takové intenzity, že zasahuje do práva žalobce podnikat podle čl. 26 Listiny a nevybočil z mezí ústavně zaručeného práva žalovaného na svobodu projevu podle čl. 17 Listiny.
41. Po provedeném dokazování bylo nepochybně prokázáno, že územní plán [redacted] v čase povolování a provádění předmětné stavby obsahovat tzv. „regulační bubliny“ a pro konkrétní lokalitu [redacted] na které byla prováděna výstavba sporného domu „[redacted]“, platilo omezení výstavby co do podlažnosti 3 nadzemní podlaží a šikmé zastřešení. Přestože byl záměr a projektová dokumentace sporného domu předmětem posouzení dotčených orgánů, které neshledaly její obsah v rozporu s územním plánem [redacted] a vydaly příslušná rozhodnutí opravňující žalobce k výstavbě, ze znaleckých posudků Ing. Holmana a znaleckého ústavu PRO-PLANS s. r. o., který soud posuzoval pouze jako důkaz listinný, vyplývá opak. Oba zpracovatelé shodně konstatovali, že podle projektové dokumentace má sporná stavba 4 nadzemní podlaží, s využitím mezonetového patra a 2 podzemní podlaží. Ve skutečnosti má ale stavba celkem 5 nadzemních podlaží a jedno podlaží podzemní. Soud shodně s názorem žalovaného i znaleckým ústavem jmenovaný výše má za to, že závěry ve znaleckém posudku Ing. Berana ze dne 16. 1. 2018 jsou chybné otázkou podlažnosti, neboť znalec posuzoval stavbu v rozestavěné podobě, podle podkladů žalobce, bez ohledu na to, jaká bude konečná realizace stavby, zejména týkající se okolního terénu. Výše popsaný výklad Ministerstva pro místní rozvoj České republiky, týkající se posouzení tzv. podlažnosti staveb v návaznosti na příslušné normy ČSN, nedává v této věci jednoznačnou odpověď o počtu nadzemních i podzemních podlažích sporného domu. Naproti tomu ale výše popsané znalecké posudky znalce Ing. Holmana a znaleckého ústavu

PRO-PLANS s. r. o. odpověď v otázce podlažnosti sporného domu při posouzení stejných norem ČSN nepochybně daly.

42. Hodnotící soud žalovaného, který je obsahem sporného článku se tedy zejména s odkazem na výše popsané znalecké posudky, které nezávisle na sobě hodnotily skutečný stav věci (dokončené stavby) s ohledem na územní plán, projektovou dokumentaci žalobce i další rozhodnutí dotčených orgánů, se podle názoru soudu zakládá na pravdivých informacích.
43. Rovněž tak forma veřejné prezentace kritiky žalovaného je s odkazem na veřejný zájem podle názoru soudu zcela přiměřená. V konkrétním případě je zcela nutné zohlednit i skutečnost, že předmětná stavba byla realizována ve zcela specifickém území, tj. ve městě [REDAKCE], které se nachází uprostřed Krkonošského národního parku. Na tomto území je dána zvýšená ochrana krajinného rázu, ochrana přírody a krajiny a ochrany zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů. Ochrana životního prostředí má i ústavní aspekt (čl. 7 Ústavy a čl. 35 Listiny), stejně jako individuálních soukromých zájmů o umístění staveb v tomto území, jak uvedl Ústavní soud ve výše citovaném rozhodnutí. Žalovaný se s odkazem na platný územní plán města [REDAKCE], včetně přijatých regulativů, mohl právem domnívat, že budovaná stavba není podle projektové dokumentace prováděna v souladu s tímto územním plánem, byť investora získal platná rozhodnutí o umístění a povolení stavby.
44. S odkazem na vše výše popsané, soud proto žalobu v části týkající se omluvy žalovaného zamítl.
45. Protože žalovaný neporušil žádnou povinnost stanovenou zákonem a nezasáhl do práva žalobce na jeho dobrou pověst a právo podnikat, žalobci nevznikla jednáním žalovaného nemajetková újma, kterou by bylo nutné odčinit přiměřeným zadostiučiněním, soud proto i v této části žalobu jako nedůvodnou zamítl.
46. Výrok III o náhradě nákladů řízení se opírá o § 142 odst. 1 o. s. ř. Žalovaný byl v řízení úspěšný a má právo proti žalobci na náhradu účelně vynaložených nákladů k bránění svého práva. Náklady řízení žalovaného činily celkem 97 695 Kč. Konkrétně sestávaly z mimosmluvní odměny advokáta, který v řízení učinil celkem 6 úkonů právní služby (převzal zastoupení, vyjádřil se k žalobě, vyjádřil se k doplnění k žalobě a účastnil se třech jednání soudu). Za každý z těchto úkonů právní služby náleží advokátu žalovaného odměna ve výši 12 300 Kč podle § 6 odst. 1, § 7 bod 5, § 11 odst. 1 písm. a), d), g) vyhlášky č. 177/1996 Sb. Ke každému z těchto úkonů právní služby náleží paušální náhrada hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 stejné vyhlášky. Dále má advokát žalovaného právo na náhradu hotových výdajů v podobě cestovného k jednáním soudu ze sídla kanceláře advokáta žalovaného do Hradce Králové a zpět 2× 120 km za cestu k jednomu jednání vozidlem Citroen registrační značka [REDAKCE] o průměrné spotřebě 4,40 l nafty na 100 km jízdy podle § 1 písm. b), § 4 písm. písm. c) vyhlášky č. 589/2020 Sb. v celkové výši 4 041 Kč. Nakonec má advokát žalovaného právo na náhradu promeškaného času stráveného k cestám k jednání Krajského soudu v Hradci Králové, a to celkem ve výši 1 800 Kč za 8 půlhodin po 100 Kč podle § 14 odst. 3 vyhl. číslo 177/1996 Sb. Vše, s výjimkou náhrady cestovného, je pak zvýšené o 21 % DPH, protože advokát žalovaného je plátcem této daně a tuto skutečnost soudu prokázal (§ 137 odst. 1, 3 písm. a) o. s. ř., § 14a odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. Žalobce je povinen nahradit náklady řízení žalovanému v zákonné lhůtě k rukám jeho advokáta (§ 160 odst. 1, § 149 odst. 1 občanského řádu).
47. Výrok IV se opírá o § 148 odst. 1 o. s. ř. V průběhu řízení bylo vyplaceno svědečné ve výši 855 Kč, žalobce nebyl v řízení úspěšný a nejsou u něj předpoklady pro osvobození od soudního poplatku, a je proto povinen nahradit České republice na účet Krajského soudu v Hradci Králové náklady řízení ve výši 855 Kč, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

48. Výrok V se opírá o ustanovení § 141 odst. 1 o. s. ř., když žalobce složil zálohu na náklady důkazu, konkrétně na předpokládané znalečné ve výši 10 000 Kč, znalecký posudek však nebyl pracován, proto soud rozhodl o vrácení této zálohy žalobci z účtu Krajského soudu v Hradci Králové po právní moci tohoto rozsudku.
49. Výrok VI se opírá o ustanovení § 141 odst. 1 o. s. ř., když žalovaný složil zálohu na náklady důkazu, konkrétně na předpokládané znalečné ve výši 10 000 Kč, znalecký posudek však nebyl zpracován, proto soud rozhodl o vrácení této zálohy žalovanému z účtu Krajského soudu v Hradci Králové po právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti výrokům I – IV tohoto rozsudku je odvolání přípustné do 15 dnů ode dne doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu nadepsaného.

Proti výrokům V a VI tohoto rozsudku není odvolání přípustné.

Nesplní-li povinný co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí nebo exekuci.

Hradec Králové 13. října 2021

Mgr. Tomáš Liskovský v. r.
samosoudce